

ƠN GỌI TU DÒNG LÀ BẢN TÌNH CA TUYỆT ĐẸP!

Dòng các Nữ Tu Xavières được *Chị Claire Monestès* (1880-1939) cùng với một nhóm phụ nữ Công Giáo đạo đức thành lập vào năm 1920 tại Marseille, miền Nam nước Pháp. Dòng chọn thánh **Phanxicô Xavier** (1506-1552) làm quan thầy nên được gọi là Các Nữ Tu Xavières. Hiện tại Dòng có khoảng 100 Chị sống rải rác tại 3 châu lục: Âu, Phi và Mỹ.

Chị Claire Bréant chào đời năm 1974 tại Rouen (Bắc Pháp) và tốt nghiệp bằng y tá quốc gia năm 1997. Chị nhập dòng Xavière vào Đại Năm Thánh 2000 và tuyên khấn lần đầu năm 2003. Sau 4 năm làm nữ tu y tá bên nước Côte d'Ivoire Chị trở lại Pháp và làm việc nơi Văn Phòng Mục Vụ Sinh Viên của Giáo Phận Nice (Nam Pháp). Xin nhường lời cho Chị kể lại con đường đưa đến ơn gọi dòng Xavière.

Gia nhập đời sống tu dòng trước tiên là một chọn lựa của con tim. Ngay mà tôi hiểu được rằng tất cả tùy thuộc nơi lãnh vực ước muốn của tôi thì mọi sự trở nên thật đơn giản. Tôi cảm thấy lòng nhẹ nhõm vì không bao giờ vạch kế hoạch, không điều gì cũng không ai buộc tôi phải làm điều này điều nọ. Chỉ có duy nhất nơi tôi niềm ước ao hướng tới Sự Sống và khi thực hiện niềm ước ao này thì kết quả nhận được là Niềm Vui!

Tôi xin kể lại câu chuyện ơn gọi của tôi giống như sợi chỉ đỏ với một hình ảnh - gần như là một giai thoại - nhưng lại làm nổi bật xác quyết từ đầu:

- Đây là một chọn lựa của con tim!

Tôi còn nhớ như in cái ngày tôi hiểu được như thế. Hôm ấy tôi ở thủ đô Paris và vừa ra khỏi nhà của các Nữ Tu Cénacle ở đại lộ Breteuil nơi tôi đến gặp một Nữ Tu. Chúng tôi trao đổi về niềm ao ước và các lời nói của Chị vẫn còn vang vọng trong tôi khi tôi đi chậm rãi dọc theo đại lộ. Bỗng một tư tưởng xuất hiện và tôi tự nhủ:

- Vậy thì ước muốn của mình là bước theo Đức Chúa GIÊSU KITÔ trong đời sống tu dòng!

Nghĩ xong tôi bỗng bật cười một mình, thế nhưng cùng lúc ấy, tôi lại hiểu - tuy vẫn còn lơ mơ - rằng tôi vừa mở ra một cánh cửa!

Sau đó, một ngày tôi cầu nguyện trước một ảnh thánh Đức Chúa GIÊSU âu-sầu phiền-muộn, không hiểu sao tự bên trong tôi thầm thì:

- Lạy Chúa, con không dâng hiến đời con cho Ai Đó quá buồn sầu!

Đây không phải là một dự luật thần học hay một linh đạo nhưng là thành ngữ diễn tả niềm ước ao sâu thẳm của tôi giống như lời Thánh Vịnh:

- Xin ban cho con niềm vui được cứu rỗi!

Vài tuần lễ sau đó tôi chấm dứt cuộc tĩnh tâm với ý hướng tìm ra một chọn lựa cho cuộc đời. Cuộc linh thao theo tu đức của thánh Ignatio thành Loyola (1491-1556) đưa tôi đến việc khẳng định ước muốn của lòng tôi.

Tuy nhiên tôi vẫn chưa nhận ra đâu là khuôn mẫu thực tế mà tôi có thể bước theo. Thế là, lại một lần nữa trong lời cầu nguyện tôi thân thưa cùng Đức Chúa GIÊSU KITÔ:

- Giờ đây chính Chúa phải ra tay giúp con và xin Chúa giúp cách rõ ràng hơn!

Nhưng tiếng nói bên trong vẫn giữ thinh lặng. Tuy nhiên, tận thâm tâm tôi có cảm tưởng như Chúa mỉm cười với tôi!

Thời gian tuần tự vài tháng trôi qua cho đến ngày 3-12-1999, lễ thánh Phanxicô Xaviê, tôi đến nhà nguyện các Cha dòng Cát-Minh ở thủ đô Paris để tham dự Thánh Lễ do một chủng sinh bạn mời tôi. Tôi đến trễ nên không còn chỗ trống vì nhà nguyện đông chật người. Bỗng có ai đó ra hiệu cho tôi đến một ghế trống trên đó có đặt tờ giấy hát. Tôi cầm tờ giấy hát lên và kinh ngạc khi trông thấy ảnh thánh Đức Chúa GIÊSU KITÔ mỉm cười với lời chú thích:

- Christ souriant de Xavier - Chúa KITÔ mỉm cười của Xavier.

Thánh Lễ chấm dứt, tôi hỏi mọi người chung quanh:

- Đây là Đức Chúa KITÔ nào? Và làm sao tìm ra ảnh thánh?

Không ai có thể trả lời cho vấn nạn của tôi .. Sau đó tôi lần mò tìm kiếm trong mọi cửa hàng tôn giáo ở thủ đô Paris nhưng vẫn không tài nào tìm ra ảnh thánh Đức Chúa KITÔ mỉm cười của Xavier. Không ai biết bức ảnh đó!

Cho đến một bữa trưa khi đi ăn tôi đặt câu hỏi với thầy Pierre - tu sĩ dòng Tên cùng làm việc với tôi nơi Phong Trào Thiếu Niên Thánh Thể - thì thầy trả lời ngay:

- Đó là Đức Chúa KITÔ của lâu đài Xavier nơi thánh Phanxicô Xavier lớn lên, bên nước Tây Ban Nha!

Thế là tôi dò theo dấu vết của thánh Phanxicô Xavier.

Cho đến một ngày trong Năm Thánh 2000, vào tháng 5 hay tháng 6 tôi không nhớ rõ, mặt trời chiếu sáng, tôi tiến về số 33 đường Tournefort đến Nhà Tổng Quản của Các Nữ Tu Xavières ở thủ đô Paris. Vài tháng trước đó tôi đã có dịp gặp Các Chị Xavières và tôi đã có linh tính đây chính là điều tôi tìm kiếm. Tôi rút rề bước vào văn phòng làm việc của Mẹ Tổng Quyền, và tại đây, tôi ngỡ ngàng trông thấy treo trên tường bức ảnh thật lớn Đức Chúa KITÔ mỉm cười của Xavier. Tôi có cảm tưởng như Đức Chúa GIÊSU KITÔ có mặt tại đây, đang đợi tôi và Ngài mỉm cười với tôi. Tôi nhớ đến lời trong *Diễm Tình Ca*:

- Tôi đã gặp người lòng tôi yêu dấu. Tôi vội níu lấy chàng và chẳng chịu buông ra (3,4).

Vài tháng sau trong Năm Thánh 2000 tôi chính thức gia nhập dòng các Nữ Tu Xavières và niềm vui ở mãi với tôi cho đến ngày hôm nay. Tôi hiểu rằng:

- Chính nơi đây cuộc đời tôi sẽ đẹp hơn!

... ”Này em gái của anh, người yêu anh sắp cưới, em là khu vườn cấm, là dòng suối cạnh phòng nghiêm mật, là giếng nước niêm phong, là địa đàng xanh non mầm thạch lựu đầy hoa thơm trái tốt: nào hoa móng, cam tùng, cam tùng với huỳnh khương, nào đinh hương, nhục quế với mọi thứ nhũ hương, nào mộc dược, lô hội cùng mọi thứ kỳ hương, dị thảo. Em là giếng nước giữa hoa viên, là hồ chứa nước nguồn từ dãy núi Libăng chảy xuống ... Bạn tình của anh hồi, nàng đẹp tựa Tia-Xa, duyên dáng tựa Giêrusalem, oai hùng như đạo binh chinh tề hàng ngũ.. Có đến sáu mươi hoàng hậu, cả tám chục phi tần, còn cung nữ thì nhiều vô kể. Nhưng, bỏ câu của tôi là duy nhất, người đẹp của tôi chỉ có một, thật mười phần vẹn mười. Mẹ nàng có mình nàng là gái, và nàng được thân mẫu rất mực cưng chiều. Các thiếu nữ trông thấy nàng đều ngời khen nàng diễm phúc; hoàng hậu phi tần đều tán tụng: ”Kìa bà nào xuất hiện như rạng đông, diễm kiều như vàng nguyệt, lộng lẫy tựa thái dương, oai hùng như đạo binh chinh tề hàng ngũ?” (*Sách Diễm Ca 4,12-15/6,4-10*).

(*”Les Nouvelles religieuses”, Bimensuel du diocèse de Nice, No 382, 9 Septembre 2011, trang 36-37*)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt